

Midt iblandt os som den tjenende

Første søndag i fasten (II), LGJ
Salmer: 167, 397, 178, 55, 2.

Evangelium: Lukas 22,24-32:

De kom også i strid om, hvem af dem der skulle regnes for den største. Da sagde han til dem: "Folkenes konger hersker over dem, og de, som udøver magt over dem, lader sig kalde velgørere. Sådan skal I ikke være; men den ældste blandt jer skal være som den yngste, og lederen som den, der tjener. For hvem er størst: den, der sidder til bords, eller den, der tjener? Er det ikke den, der sidder til bords? Men jeg er iblandt jer som den, der tjener. Jer er det, der er blevet hos mig under mine prøvelser, og ligesom min fader har overdraget mig Riget, overdrager jeg det til jer, for at I skal spise og drikke ved mit bord i mit rige, og I skal sidde på troner og dømme Israels tolv stammer. Simon, Simon! Satan gjorde krav på jer for at sigte jer som hvede; men jeg bad for dig, for at din tro ikke skal svigte. Og når du engang vender om, så styrk dine brødre."

1. Et udbredt problem

De kom i strid, og vi kommer i strid. Det er ikke så ualmindeligt, heller ikke i kristne familier. Vi kender det helt godt. Og vi kan ikke li' det. Det var der heller ikke ualmindeligt blandt Jesu disciple dengang. *De kom også i strid om ...* Så må der jo have været en del, de blev uenige om, så det førte til strid. Nogle gange kan man jo godt holde på sin stridslyst. Men mærkeligt nok gjorde disciplene det ikke den aften. Det var sidste aften før Jesu død. Han gav dem sit legeme og blod. Men de diskuterede. Når der er vigtige ting at sørge for og tage sig af, bliver den ene desværre fornærmet, den anden krænket, den tredje selvoptaget, og den fjerde går målrettet efter at få plads med sine albuer. Det er i sig selv trist. Men det værste er nok, at vi svigter hinanden og bliver skyldige!

Jesus siger, at det er et udbredt problem blandt ledere! *"Folkenes konger hersker over dem, og de, som udøver magt over dem, lader sig kalde velgørere."* Og vi nikker. Der så sandt så sandt. Vi ved det fra politikere. Hvornår hører man nemlig, at nogen siger: *Ja, du har ret. Det var dårligt, hvad jeg sagde. Jeg var ude efter at få flest stemmer. Men det, du siger, er jo bedre. ...* Det er også et udbredt problem blandt ægtefæller. For hvor ofte siger vi selv til vore nærmeste: *Jo, du har ret. Det var dårligt, hvad jeg sagde. Det, som skulle gøres i går, gjorde jeg ikke. Jeg havde så travlt med mig selv og med noget på mit arbejde, i min sportsforening; der blev vigtigere end det, jeg havde lovet dig, og som du havde brug for. Kan du tilgive mig?* - Og da svarer den anden overraskende: *Jo jeg kan. Men jeg synes stadig, at du skal gøre det, du undskylder, at du ikke fik gjort. Og jeg gjorde gerne de andre ting for dig. ...* Hvad gør du så? Er du ligeglad? Eller tænker du i glæde: Nu må jeg virkelig sætte mig selv til side? Vi må huske på, at vi ikke kan være ret meget for andre, når vi sætter os selv forrest. Det bekræfter Jesus i dag.

2. Jesus siger: "Sådan skal det ikke være!"

Det skal ikke være sådan. At ville være mere end de andre eller at mene, at vi har lov til at køre på frihjul, fordi vi fortjener det – eller at gøre det, også selv om vi godt ved, at vi ikke fortjener det, det er ikke i orden. Det er ikke i orden, at du ikke gider at gøre det, du bør, for din mand, din kone, din søster, din bror, den handicappede, og for din nabo. Det er ikke i orden. Sådan skal det ikke være! Rammer det dig? Vi skal spørge efter, om der er noget, som ikke er, som det skal være her i menigheden. Er der nogen, som dominerer på den dårlige måde, så andre undertrykkes, sættes til side eller bliver glemt? Gør præsten? Gør nogle af familierne? Er der en usynlig rangordning, som skader? Overvej et øjeblik? Mellem dig og dine søsken? Mellem jer, der er gift? Mellem jer, som er i samme menighed?

Det handler ikke om, at vi skal være ens. For der er jo forskel, forskel på mand og kvinde, på børn og forældre og på mennesker med forskellige uddannelser, studier og indtægter. Men gør det nogen af os til mere end andre? Er forskellen ikke beregnet til noget helt andet end dominans og ære? Jo, vi skal tjene hinanden med de vidt forskellige gaver, vi har. Leve i kærlighed. Men gør I det? Og hvis ikke, så skal det være anderledes. Det siger Jesus direkte til os i dag: *"Sådan skal det ikke være."* Det skal ikke være i en kristen menighed, sådan som det ofte er mellem uenige politikere.

3. Men hvad skal vi gøre ved det?

Første del af svaret får vi, når vi hører Jesus stille et spørgsmål: *For hvem er størst: den, der sidder til bords, eller den, der tjener?* Er den størst, som evner at få andre til at gøre det, han ikke selv gider? Måske er det ikke pga nogen rangordning, at det er sådan i menigheden og i vore familier. Det er bare blevet sådan med tiden. Du holder fri, mens de andre gør det for dig. Og da er det lige meget, hvad du holder fri med: om det er golf, sport, dine studier, din vigtige tænkning, din musik eller hvad som helst.

Jesus svarer ikke på spørgsmålet, men stiller i stedet endnu et spørgsmål: *Er det ikke den, som sidder til bords?* Men er det nu så sikkert? Er der virkelig mest ære i at sidde til bords og blive vartet op? Er der størst ære i at nyde livet? Eller er det ikke større at skifte ble, lave mad, varte op, gøre rent, studere og slide i det for at kunne forsørge ens aller kæreste familie, og at arbejde for at sørge for sin aller kæreste menighed, at gøre rent for hinanden og være med til at bringe evangeliet til andre? - Men hvad skal vi gøre ved det? Vi bør overveje spørgsmålet og indse, at vi både har svigtet – og at vi er skyldige.

4. Hvad gør Jesus ved det?

Vigtigst er, at vi hører, hvad Jesus selv gør. Han siger jo: *"Men jeg er iblandt jer som den, der tjener"*, dvs. som den tjenende. Her siger han to ting:

a) Først at han "er iblandt dem", nemlig der, hvor der er brug for ham. - Vi bliver aldrig hinandens tjenere, hvis vi ikke er iblandt, midt iblandt, hos, med, til stede og nærværende. Vi kan lære af Jesus at være det rette sted i rette øjeblik. Det kan måske ikke forberedes, men vi kan godt gøre noget for det: Lytte, høre efter, involvere os og gøre hvad vi kan.

b) Det andet er, at han er iblandt dem og os som "den tjenende". Det græske ord er "diakon", som betyder tjener. Når Jesus kalder sig "tjener" eller "den tjenende", får vi hjælp til at forstå, hvad der ligger bag, når vi læse efter i Esajas-bogen, hvor profeten taler om "Herrens tjener". Herrens tjener er nær i nøden. Han påtager sig det, som ingen andre vil eller kan. I Esajas 42,1-3 står der, *at Herrens tjener ikke bryder ikke det knækkede rør og ikke slukker den osende væge.* Han giver andre mod, når de er ved at give op. Og i Esajas 49 læser vi om Herrens tjener, at Gud gør ham til *"hedningers lys, at min frelse må nå til jordens ende."* Men særligt i Esajas 52,13-15 mærker vi, at Jesus er den Tjener, som gør det, intet menneske kan, men som vi alle har brug for: *Se, min tjener får lykken med sig, han knejser, han ophøjes og løftes højt. Som mange gyste over ham – så umenneskeligt ussel så han ud, så ussel var hans skikkelse blandt mennesker – sådan hensætter han mange folk i forundring, over ham lukkes munden på konger.* Her må vi stige af. Og disciplene med. De største kristne, de mest offervillige fædre og mødre, alle må vi stå undrende og se på ham, som er den tjenende. Jesus. Esajas fortæller derpå, at Herrens Tjener blev ofret for sit folks synder.

Netop dét fik disciplene at se og høre den aften og de næste dage. Han forkastede dem ikke, når blev svage og fornægtede og svigtede ham. Han lyste midt i deres mørke. Og da mennesker langfredag gyste over ham, da han blev dømt, korsfæstet, ofret og døde, da blev han deres tjener og

frelser. Derfor handler evangeliet ikke om, hvad vi nu kan gøre ved vor dovenskab og ærekærlighed, vores anklager mod andre og vor selvished, vores skyld og vores svigt. Spørgsmålet er derimod, hvad Jesus Kristus som vores tjener har gjort for os: for dig i din dovenskab, ærekærlighed og æresyge, og når du anklagede andre og anså dig for langt bedre, var selvisk og svigtede andre ved at overdænge dem med anklager, eller ved at trække dig og ikke være, hvor du skulle være. Du trak dig for at blive fri. Men Jesus trak sig ikke. Han var, hvor der var brug for ham. Sådan er han. Det er vores redning. Ham tror vi på – netop af den grund. Det er den kristne tro. Sådan er det at være kristen: ikke at vi bliver bedre mennesker, men at han har gjort det godt for os – og for alle. Hvor er det godt!

5. Det gør noget ved os

Og underligt: i samme åndedrag nævner Jesus, hvad disciplene har gjort for ham. Han nævner kun det gode, de har gjort: *Det er jer, som var sammen med mig og holdt ud med mig i mine fristelser.* Hvorfor nævner han ikke deres fejl? Fordi han er deres tjener. Han har jo båret deres fejl op på korset. Derfor nævner han i stedet det gode, som de gjorde i tillid til ham. De var trofaste, de holdt ud! Det betød så meget for ham.

Det er lige netop dét, han også siger til dig, som er døbt, og som tror på ham, og som lige er blevet taget i at sætte dig på andre. Han nævner, hvad godt du gjorde mod ham. Og han siger dig tak. Og vi bliver røde helt ned på halsen af skam. Men det er ikke ment sådan. Han mener det ægte. *Tak, at du hjalp mig! Tak, at du var hos mig i går, da det var aller mest vanskeligt! Tak, at du var hos din søster og bror! Det var mig, du hjalp, da du hjalp dem.* Prøv at huske på det, når I er sammen med hinanden i ægteskab, familie, menighed og på arbejdet. Sig hinanden tak. Og hvis du ikke kan, så hør ham sige det til jer, og find ud af, hvad det var hos de andre, der fik Jesus til at sige det.

Da sker to ting: Han omvender os, og han styrker os, så vi kan styrke hinanden! Omvendelse til Jesus. Det er ikke den fromme form for omvendelse, som af nogle opfattes som noget, vi har præsteret. Nej, det er, at vi vender os til ham, som tilgiver os. Det er omvendelse! Hans tilgivelse drager os til ham. Vi kommer ikke, fordi vi har forbedret os og er ”omvendte”. Vi kommer, fordi vi ikke har forbedret os og kun ønsker, at han vil tilgive. Det er omvendelsen. Og da siger han: ”Kom. Jeg elsker dig. Jeg tilgiver dig.” Og da kommer du. På grund af evangeliet! - Og da er lever vi med ét eneste formål i livet: at styrke vore brødre! Så lad os gøre det! Amen.

Den evangelisk-lutherske Frikirke. www.vivit.dk. post@vivit.dk